

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1099/2017
15.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Весне Лончаревић и Драгољуба Лончаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К-154/16 од 23.02.2017. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1-84/17 од 03.07.2017. године, у седници већа одржаној дана 15.11.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Весне Лончаревић и Драгољуба Лончаревића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К-154/16 од 23.02.2017. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1-84/17 од 03.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду К-154/16 од 23.02.2017. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време од 2 (две) године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности протеривање странца из земље за време од 1 године по правноснажности пресуде. Окривљеном је изречена и мера безбедности одузимање предмета и то теретног моторног возила марке „...“ и полуприколице марке „...“ грчких регистарских ознака ..., а који предмети су одузети по потврди о привремено одузетим предметима Управе граничне полиције РЦ ГП према Републици Хрватској број Ку-2304/16, потврда

47/16 од 17.10.2016. године. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, чији износ ће бити одређен посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1-84/17 од 03.07.2017. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици, Одељење у Шиду и браниоца окривљеног АА - адвоката Ненада Сацаковића, па је потврђена пресуда Основног суда у Шиду К-154/16 од 23.02.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости су поднели браниоци окривљеног АА, адвокати Весна Лончаревић и Драгољуб Лончаревић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 350. став 5. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине пресуде Основног суда у Шиду К-154/16 од 23.02.2017. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1-84/17 од 03.07.2017. године у погледу одлуке о изреченој мери безбедности одузимања предмета и предмет у том делу врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 350. став 5. КЗ, браниоци окривљеног АА у захтеву истичу да је првостепени суд одлуком о изреченој мери безбедности одузимања предмета и то конкретно теретног моторног возила марке „...“, којим је критичном приликом управљао окривљени, повредио закон на штету окривљеног и то одредбу члана 350. став 5. КЗ, обзиром да наведено теретно моторно возило није средство које је употребљено за извршење кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, већ је то у конкретном случају само полуприколица марке „...“. Ово са разлога јер из чињеничног описа кривичног дела у изреци првостепене пресуде произилази да су држављани Авганистана затечени у наведеној полуприколици окривљеног приликом покушаја преласка државне границе, а не у наведеном теретном моторном возилу, а другостепени суд је одбио жалбу изјављену, поред осталог, са овог законског разлога.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 350. став 5. Кривичног законика је прописано да ће се одузети средства намењена или употребљена за извршење дела из става 1. до 3. тог члана.

Имајући у виду цитирану законску одредбу којом је предвиђено обавезно одузимање средстава намењених или употребљених за извршење кривичног дела из става 1. до 3. члана 350. КЗ, те имајући при томе у виду да из чињеничног описа кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ, утврђеног у изреци првостепене пресуде, а за које дело је окривљени АА правноснажно оглашен кривим, произилази да се теретно моторно возило марке „...“ (којим је управљао окривљени) са полуприколицом марке „...“ у којој су били сакривени држављани Авганистана, критичном приликом кретало, дакле, да из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени као средство извршења предметног кривичног дела (недозвољен превоз - транзит држављана Авганистана кроз Србију од бензинске пумпе „...“ до граничног прелаза Батровци и покушај омогућавања њиховог недозвољеног прелаза преко границе Србије са Хрватском) у конкретном случају употребио полуприколицу и теретно моторно возило као вучно возило, па у смислу члана 350. став 5. КЗ испуњени законски услови за изрицање окривљеном мере безбедности одузимања наведених предмета.

Следствено наведеном, како је, по налажењу овога суда, окривљеном АА у конкретном случају правилно изречена мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела, то се стога неосновано захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног указује да су нижестепени судови учинили повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 350. став 5. КЗ на штету окривљеног.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 350. став 5. КЗ на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Весне Лончаревић и Драгољуба Лончаревића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев бранилаца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић